

Sygn. akt IX W 3236/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 listopada 2017 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Wojciech Kottik

Protokolant – st. sekr. sąd. Jolanta Jarmołowicz

bez obecności oskarżyciela publ.

po rozpoznaniu w dniu 15 listopada 2017r., sprawy

J. M.

córki C. i K. z domu C.

ur. (...) w O.

obwinionej o to, że:

w dniu 04 sierpnia 2017 r. około godz. 21:55 w O. na ul. (...) kierowała samochodem m-ki D. D. o nr rej. (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu (stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu o godz. 22:52 wynosiło 0.15 mg/l)

- tj. za wykroczenie z art. 87 § 1 kw w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA

I. obwinioną **J. M.** uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej czynu z art. 87 § 1 kw w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym ustalając czas jego popełnienia na godzinę ok. 22⁵⁰ i za to z mocy **art. 87 § 1 kw** skazuje ją na **karę grzywny w wymiarze 800,- (osiemset) złotych;**

II. na podstawie art. 87 § 3 kw orzeka wobec obwinionej środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 (sześciu) miesięcy

III. na podstawie art. 29 § 4 kw **zalicza na poczet orzeczonego środka okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 04 sierpnia 2017 r.;**

IV. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych **obciąża obwinioną zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 120,- (sto dwadzieścia) złotych i opłatą w kwocie 80,- (trzydzieści) złotych.**

UZASADNIENIE

Sąd ustalił, następujący stan faktyczny:

W dniu 04 sierpnia 2017 r. o godzinie 21⁵⁵ funkcjonariusze Policji - sierż. szt. M. R. (1) wraz z st. post. D. K. (1) pełnili służbę w patrolu zmotoryzowanym na terenie O. i zatrzymali do kontroli na ul. (...) samochód osobowy D. D. o nr rej. (...).

Kierownicą tego samochodu była obwiniona J. M..

W związku z wyczutym zapachem alkoholu z ust kierującej obwinioną próbowano poddać badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem kontrolno-pomiarowym (...). Obwiniona celowo utrudniała przeprowadzenie tego badania twierdząc, że jest ono zepsute, tak iż ostatecznie udało się przeprowadzić jedynie jedno badanie o godzinie 22⁵², które wykazało 0,15 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Pomimo podjętych kolejnych prób, nie zdołano przeprowadzić kolejnych badań bo obwiniona celowo je uniemożliwiała. Ostatecznie stwierdziła że żąda pobrania krwi i dlatego przewieziona ją do Szpitala (...) w O. gdzie o godzinach 23³⁰ i 00³⁰ pobrano od niej 2 próbki krwi. Po przeprowadzonych badaniach w pierwszej z nich stwierdzono 0,23‰, a w drugiej 0,10 ‰ alkoholu.

Funkcjonariusze zatrzymali obwinionej prawo jazdy w związku z uzasadnionym podejrzeniem popełnienia wykroczenia z art. 87§1 kw.

(dowody: notatka urzędowa k. 3; protokół użycia urządzenia A. IV k. 6, wydruk z systemu (...) k. 7, sprawozdanie z przeprowadzonych badań krwi k. 17, protokoły z pobierania krwi k. 18, 19; płyta z nagraniem z rejestratora jazdy k. 25; zeznania świadków M. R. k. 58v; D. K. k. 59)

Obwiniona J. M. przesłuchana, zarówno w toku czynności wyjaśniających jak i na rozprawie nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej wykroczenia i wyjaśniła, że przez cały dzień zdarzenia ciężko pracowała fizycznie na ekologicznym gospodarstwie rolnym w miejscowości K. gm. P.. Było wówczas bardzo gorąco, a że zabrakło wody napiła się od męża pół piwa aby ugasić pragnienie. Wkrótce potem zrobiło się ciemno i zaczęły ją niepokoić odgłosy dobiegające zza ogrodzenia, które ona uznała za odgłosy dzików. Z obawy o atak ze strony tych zwierząt wsiadła z mężem do samochodu i zdecydowała się na jazdę do O.. Dopiero później domyśliła się, że została celowo wystraszona przez sąsiada z którym pozostaje w konflikcie Podkreśliła, że jechała bocznymi drogami i nie stworzyła nikomu żadnego zagrożenia. Wskazała na utrudnienia jakie spowodowało pozbawienie jej prawa jazdy.

(wyjaśnienia obwinionego k. 58-58v)

Sąd zważył, co następuje:

Wyjaśnienia obwinionej można uznać za wiarygodne tylko w zakresie dotyczącym przyznania, że spożywała ona alkohol i że po jego spożyciu kierowała pojazdem. Natomiast jej wyjaśnienia co do ilości i ewentualnie czasu spożycia alkoholu należy uznać za niewiarygodne. Z kolei przedstawione przez nią usprawiedliwienie podjętej decyzji o kierowaniu samochodem pomimo wcześniejszego spożycia alkoholu musi razić naiwnością i budzić zdziwienie.

Nawet nie posiadając wiadomości specjalnych biegłego można stwierdzić, bez cienia wątpliwości, że nie jest możliwe aby po wypiciu połowy piwa (tj. 250 ml) o godzinie ok. 21-iej, w organizmie obwinionej – jej wydychanym powietrzu, podczas badania przeprowadzonego o godzinie 22⁵² było aż 0,15 mg/l alkoholu, a w jej krwi o godzinie 23³⁰ było jeszcze 0,23‰ alkoholu. W świetle ogólnodostępnych informacji na temat toksykologii alkoholowej jest oczywiste, że po spożyciu deklarowanej przez obwinioną ilości i rodzaju alkoholu, po takim czasie w jej organizmie nie powinno być alkoholu. Tym samym jej zapewnienia należało uznać za niewiarygodne i nieznajdujące potwierdzenia w dowodach.

Zgodnie z przepisem art. 46 ust. 2 lit. b ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi stan po użyciu alkoholu zachodzi, gdy zawartość alkoholu w organizmie wynosi lub prowadzi do obecności w wydychanym powietrzu od 0,1 mg do 0,25 mg alkoholu w 1 dm³. W wyniku pierwszego badania przenośnym analizatorem wydechu A. I. stwierdzono w powietrzu wydychanym przez obwinioną stężenie 0,15 mg/dm³ alkoholu, a zatem był to bez wątplenia stan po użyciu alkoholu, o którym mówi wskazana wyżej ustawa. Natomiast w pierwszej próbce krwi

pobranej od obwinionej prawie godzinę później stwierdzono 0,23‰ alkoholu a w drugiej, godzinę później – 0,10‰. Wyniki tych badań należy interpretować w ten tylko sposób, że alkohol w organizmie obwinionej znajdował się w fazie eliminacji stąd wystąpił spadek stężenia go we krwi i jest to naturalny, fizjologiczny proces.

Twierdzenia obwinionej, że decyzję o kierowaniu pojazdem podjęła z obawy przed dzikimi zwierzętami – dzikami musi razić naiwnością jeśli weźmie się pod uwagę, że wypowiedane są przez osobę z wyższym wykształceniem, pedagoga z wieloletnim stażem i osobę doświadczoną życiową. Jest oczywiste, że jeśli nawet odgłosy, które tak miały zaniepokoić obwinioną miałyby wydawać faktycznie dziki, to po pierwsze wystarczyło schronić się w samochodzie, nie trzeba było nim jechać, a tak w ogóle, jest oczywiste, że dziki nie atakują nie sprowokowane ludzi i tym bardziej nie pokonują w tym celu ogrodzonych posesji za którą to przeszkodą ci ludzie się znajdują. Zresztą nawet analiza nagrania z rejestratora jazdy dostarczona przez obwinioną pozwala stwierdzić, że zachowanie widocznego na tym filmie mężczyzny (zapewne małżonka obwinionej) nie wskazuje na nadmierne zdenerwowanie i pośpiech, które powinno cechować osobę uciekającą przed zagrożeniem.

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd w całości oparł się na zgodnych zeznaniach funkcjonariuszy Policji – M. R. (1) i D. K. (1), albowiem były one zgodne i wzajemnie ze sobą korespondowały, a nadto w pełni pokrywały się ze sporządzoną w sprawie notatką urzędową oraz protokołami z badania zawartości alkoholu w organizmie obwinionej. Świadkowie w spójny sposób relacjonowali przebieg zdarzenia, począwszy od podjęcia czynności kontrolnych wobec obwinionej, aż po poddanie jej badaniu analizatorami wydechu. Opisali zgodnie zachowanie obwinionej, które określili jako utrudnianie przeprowadzenia badania analizatorem wydechu i w konsekwencji doprowadzeniu do pobrania krwi obwinionej do badań. Wymienieni zeznawali wyłącznie na okoliczności związane z ich służbą, co, w ocenie Sądu, świadczy dodatkowo o ich bezstronności i obiektywizmie.

Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania pozostałych dowodów z dokumentów zgromadzonych w niniejszej sprawie.

Uwzględniając powyższe, wina obwinionej została wykazana przeprowadzonymi na rozprawie dowodami, a polegała na tym, że w dniu 04 sierpnia 2017 r., ok. godz. 22⁵⁰ w O. na ul. (...), kierowała samochodem marki D. D. o nr rej. (...) będąc w stanie po użyciu alkoholu (0,15 mg/l w wydychanym powietrzu), czym wyczerpała znamiona wykroczenia określonego w art. 87 § 1 k.w. w zw. z art. 45 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

W przekonaniu Sądu występujące w niniejszej sprawie okoliczności obciążające, pomimo występujących również okoliczności łagodzących, przemawiały przeciwko wnioskowanemu przez obrońcę zastosowaniu wobec obwinionej dobrodziejstwa odstąpienia od wymierzenia kary i środka karnego. Obwiniona pomimo ponad 30- letniego doświadczenia jako kierowca zlekceważyła podstawowy obowiązek zachowania trzeźwości, narażając na zagrożenie utraty życia lub zdrowia nie tylko siebie, ale i innych uczestników ruchu. Pomimo, iż wiedziała, że spożywała alkohol zdecydowała się na jazdę drogą krajową nr (...). Nawet uwzględnienie jej bardzo trudnej sytuacji zawodowej nie pozwala na uznanie, że jej przypadek jest szczególnym w rozumieniu przepisu art. 39 § 1 kw, nawet jeśli się weźmie pod uwagę, że nie była ona karana za wykroczenia w ruchu drogowym (k. 7), bo należy wziąć przecież pod uwagę potencjalne zagrożenie w ruchu drogowym jakie stworzyła swoim nierozważnym zachowaniem poruszając się w warunkach intensywnego ruchu drogą krajową. Sytuacja zawodowa były przecież obwinionej doskonale znana w momencie, gdy decydowała się on na spożywanie alkoholu pomimo świadomości, że wkrótce będzie kierowała pojazdem mechanicznym.

W tych warunkach, w ocenie Sądu wymierzona obwinionej kara grzywny w wysokości 800 zł jest adekwatna do stopnia jej zawinienia oraz społecznej szkodliwości popełnionego przez nią czynu, a nadto spełni ona swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej.

Na podstawie art. 87 § 3 k.w. Sąd był zobligowany do orzeczenia wobec obwinionej środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych i dlatego go orzekł, przy czym wymiar tego środka jest równy

dolnemu progowi zagrożenia ustawowego. Na podstawie zaś art. 29 § 4 kw na poczet orzeczonego środka karnego zaliczono okres zatrzymania prawa jazdy obwinionej od dnia zatrzymania tj. 04 sierpnia 2017 r.

Sąd uznał, że sytuacja majątkową obwinionej pozwala jej również na uiszczenie kosztów postępowania i opłaty..